

Sygn. akt I C 863/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 lutego 2017r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant: sekr. sąd. Dalia Makowska

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2017 r. w Gdańsku, na rozprawie

sprawy z powództwa S. S. (1)

przeciwko A. G.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. G. na rzecz powoda S. S. (1) kwotę 7.411,55 zł (siedem tysięcy czterysta jedenaście złotych pięćdziesiąt pięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 319,16 zł (trzysta dziewiętnaście złotych szesnaście groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 863/16

UZASADNIENIE

Powód S. S. (1) wniósł o zasądzenie od pozwanej A. G. kwoty 15.000 zł, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 7 lipca 2015 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu wg norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Uzasadniając powództwo wskazał, iż pozwana jako notariusz przy zawieranej w dniu 08.04.2011 r. umowie sprzedaży nieruchomości w formie aktu notarialnego nie poinformowała powoda, iż dokonanie powyższej czynności przez S. S. (1) jednocześnie jako osoba fizyczna oraz jako prezes zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością skutkować będzie bezwzględnie nieważnością tejże czynności, z uwagi na jej dokonanie wbrew dyspozycji art. 210 KSH. Jako podstawę prawną żądania wskazał art. 415 kc w związku z art. 49 ustawy prawo o notariacie. Wartość przedmiotu sporu stanowi opłata od pozwu o ustalenie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, którego złożenie zdaniem powoda było niezbędne dla przywrócenia stanu faktycznego.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu wg norm przepisanych. W uzasadnieniu podniosła zarzut niewykazania: szkody ani jej wysokości, jak również związku przyczynowego między szkodą a działaniem bądź zaniechaniem pozwanej. Wskazywała, iż powód nie wystąpił z rzeczonym powództwem, w którym upatrywał wysokość szkody. Zdaniem pozwanej powód nie doznał szkody. Według pozwanej umowa pierwotnie dokonana ostatecznie została zawarta tyle, że pomiędzy powodem a pełnomocnikiem reprezentującym spółkę z o.o. Na podstawie tak sporządzonej umowy zostałby dokonany wpis nowego właściciela (...) sp. z o.o. W związku z tym żądanie powoda uznała za sprzeczne z art. 5 kc.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. P. wspólnie z S. S. (1) w latach 2008 -2009 prowadzili działalność gospodarczą w formie spółki cywilnej (...) s.c. (...) współnikami istniały spory na tle wzajemnych rozliczeń.

Nakazem zapłaty z dnia 14 września 2009 r. wydanym w postępowaniu nakazowym z weksła sygn. akt IX GNc 500/09 Sąd Okręgowy w Gdańsku zasądził od S. S. (1) na rzecz W. P. kwotę 312.121,78 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu.

/ **bezsporne**, nadto: nakaz zapłaty z dnia 14.09.2009 r. akta GC 559/09 –k. 37, akta XVC556/12 /

Prawomocnym wyrokiem z dnia 27.10.2010 r. sygn. akt IX GC 459/09 Sąd Okręgowy w Gdańsku utrzymał nakaz zapłaty z dnia 14 września 2009r. sygn. akt IX GNc 500/09.

/ **bezsporne**, nadto: wyrok SO w Gdańsku z dnia 27.10.2010 r. sygn. akt GC 559/09 –k. 684, wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 16.03.2011 r. sygn. akt I ACa 105/11 akta IXGC 459/09 –k. 836, wyrok Sądu Najwyższego sygn. akt IV CSK 565/11 akta GC 559/09 -k. 1021/

Na podstawie nakazu zapłaty z dnia 14 września 2009r. sygn. akt IX GNc 500/09 stanowiącego tytuł zabezpieczenia W. P. uzyskał wpis dwóch hipotek przymusowych w kwocie 331,467,11 zł oraz w kwocie 577.073,85 zł, obciążających lokal nr (...), objęty (...) (...), stanowiący własność S. S. (1).

/ **bezsporne**, nadto: akta i dokumenty(...)34, 65-67 verte/

S. S. (1) w okresie od 30.11.2011 r. do dnia 22.05.2015 r. posiadał 399 (15%) udziałów w spółce (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. o łącznej wartości 19.950 zł. Od 22.05.2015 r. posiada większość udziałów tj. 2.799 o łącznej wartości 139.950 zł.

/ **bezsporne**, nadto: pełen odpis KRS spółki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. –k. 76-79/

W dniu 08.04.2011 r. przed notariuszem A. G. została zawarta w formie aktu notarialnego (...) (...) bezwzględnie nieważna umowa sprzedaży lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w G. przy ul. (...) I. G. (...), objętego kw nr (...) za kwotę 300.000 zł, pomiędzy S. S. (1) - sprzedającym i kupującym (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S. reprezentowaną przez prezesa zarządu S. S. (1). Koszt umowy, podatku od czynności cywilnoprawnych i wpisy sądowe poniosła spółka w łącznej wysokości 7.411,55 zł.

/ **bezsporne**, nadto: akt notarialny (...) (...) –k. 46-52, akt notarialny (...) (...) –k. 58-61, akta i dokumenty (...)

Postanowieniem z dnia 13.05.2011 r. sygn. akt I Co 172/11 Sąd Okręgowy w Gdańsku udzielił zabezpieczenia roszczenia W. P. w postaci zakazu zbywania i obciążania przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S. lokalu położonego w G. przy ul. (...) I. G.(...), objętego kw nr (...).

/ **bezsporne**, nadto: akta i dokumenty (...). 102-105

Pozwem z dnia 24.05.2011 r. W. P. wystąpił do Sądu Okręgowy w Gdańsku o uznanie za bezskuteczną w stosunku do niego czynności prawnej polegającej na zawarciu w dniu 08.04.2011 r. przed notariuszem A. G. umowy sprzedaży lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w G. przy ul. (...) I. G. (...), objętego kw nr (...) (...)

/ **bezsporne**/

W dniu 09.11.2012 r. S. S. (1) zobowiązał się w formie aktu notarialnego Rep. A nr (...) do zwrotu spółce (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. bezpodstawnie zapłaconej przez nią ceny w kwocie 300.000 zł do dnia 16.11.2012 r., poddając się do tej kwoty wraz z odsetkami ustawowymi egzekucji.

W celu usunięcia niezgodności między stanem nieruchomości ujawnionym w dziale II (...), a rzeczywistym stanem prawnym S. S. (1) złożył wniosek do Sądu Rejonowego w Gdyni Wydziału Ksiąg Wieczystych wniosek o wpisanie go w dziale II księgi jako właściciela.

/ **bezsporne**, nadto: akt notarialny Rep. A nr (...) –k. 58-61 akta i dokumenty (...)

Prawomocnym postanowieniem z dnia 31.01.2013 r. (...) (...) Sąd Rejonowy Gdyni oddalił wniosek S. S. (1).

/ **bezsporne**, nadto: akta i dokumenty (...). 243-246, k. 249-250, k. 263/

Prawomocnym postanowieniem z dnia 05.02.2013 r. sygn. akt I Co 136/13 Sąd Rejonowy w Sopocie nadał klauzulę wykonalności aktowi notarialnemu sporządzonemu w dniu 09.11.2012 r. (...) przeciwko dłużnikowi S. S. (1) co do kwoty 300.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 17.11.2012 r. do dnia zapłaty na rzecz wierzyciela (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S..

/ **bezsporne**, nadto: akta i dokumenty(...). 302-303/

Postanowieniem z dnia 29.05.2014 r. XV C 556/12 Sąd Okręgowy w Gdańsku umorzył postępowanie z powództwa W. P. przeciwko (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. w sprawie o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

/ **bezsporne**, nadto: postanowienie z dnia 29.05. (...). –k. 291 akta XV C 556/12

Postanowieniem z dnia 29.05.2014 r. XV C 556/12 Sąd Okręgowy w Gdańsku stwierdził upadek zabezpieczenia orzeczonego postanowieniem z dnia 13.05.2011 r. sygn. akt I Co 172/11 Sądu Okręgowego w Gdańsku

/ **bezsporne**, nadto: akta i dokumenty (...)

Pismem z dnia 22.06.2015 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty 15.000 zł , jednakże bezskutecznie. Wezwanie do zapłaty doręczono w dniu 29.06.2015 r.

/ dowód: wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania, wydrukiem odbioru –k. 62-68, pismo pozwanej z dnia 06.07.2015 r. –k. 69/

Pozwem z dnia 12 maja 2016 r. skierowanym przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. S. S. (2) wniosł do Sądu Rejonowego w Gdyni o uzgodnienie treści księgi wieczystej nr Kw (...) z rzeczywistym stanem prawnym poprzez wykreślenie w dziale drugim księgi wieczystej spółki jako właściciela nieruchomości i wpisanie w to miejsce powoda. W dniu 28 kwietnia 2016 r. powód uiścił opłatę od pozwu w wysokości 15.000 zł.

/ **bezsporne**, nadto: potwierdzenie wykonania przelewu –k. 171/

Wyrokiem z dnia 22.09.2016 r. w sprawie I C 725/16 Sąd Rejonowy w Gdyni uzgodnił treść księgi wieczystej nr Kw (...) z rzeczywistym stanem prawnym w ten sposób, iż nakazał wykreślenie w dziale drugim księgi wieczystej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. jako właściciela nieruchomości i wpisał w to miejsce S. S. (2).

/ **bezsporne**, nadto: wyrok Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 22.09.2016 r. sygn. akt I C 725/16 –k. 173/

Sąd zważył, co następuje:

Zdaniem Sądu, powództwo w niniejszej sprawie jest zasadne jedynie częściowo.

Sąd w swych ustaleniach oparł się o dane wynikające z dokumentów zgromadzonych aktach tej sprawy, w tym na wyroku Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 22.09.2016r. sygn. akt I C 725/16, na aktach Sądu Okręgowego w Gdańsku o sygn. akt XV C 556/12 oraz o sygn. akt IXGC 459/09 oraz na zeznaniach stron w zakresie stanowiącym podstawę

ustaleń faktycznych. Zeznaniami powoda Sąd dał wiarę w pełni uznając je za jasne, spójne i logiczne, korespondujące z pozostałym materiałem w sprawie. Zeznaniami pozwanej Sąd dał wiarę co do braku pouczenia powoda o skutkach z art. 210 ksh przy zawieraniu umowy w dniu 08.04.2011 r., natomiast co do jej przekonania o ważności umowy w dniu dokonania czynności, Sąd zeznaniami tym nie dał wiary uznając je w tym zakresie za subiektywne stanowisko w sprawie, zmierzające jedynie do uchylecia się odpowiedzialności względem powoda.

Stan faktyczny w sprawie w zakresie niezbędnym do jej rozstrzygnięcia był w istocie niesporny. W szczególności bezsporny pozostawał fakt braku pouczenia powoda przez pozwaną notariusz o tym, iż dokonanie sprzedaży nieruchomości przez S. S. (1) na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, przy jednoczesnym reprezentowaniu przez powoda jako prezesa zarządu kupującego skutkować będzie bezwzględnie nieważnością tejże czynności, z uwagi na jej dokonanie wbrew dyspozycji art. 210 KSH.

Odpowiedzialność pozwanej w przedmiotowej sprawie jako odpowiedzialność notariusza opierała się o art. 49 ustawy o notariacie, zgodnie z którym notariusz ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną przy wykonywaniu czynności notarialnych na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym, z uwzględnieniem szczególnej staranności, do jakiej jest obowiązany przy wykonywaniu tych czynności. Odpowiedzialność notariusza zarówno wobec klientów, jak i wobec osób trzecich za wyrządzoną im szkodę przy wykonywaniu czynności notarialnych, opiera się na art. 415 kc, zatem jest to odpowiedzialność deliktowa. Przy takiej podstawie odpowiedzialności notariusz odpowiada wobec klientów także wówczas, gdy, gdy sporządził umowę zgodnie z ich życzeniem, choć w świetle art. 81 ustawy o notariacie powinien był odmówić jej sporządzenia, jako sprzecznej z prawem. Przyjęcie kontraktowej odpowiedzialności notariusza, mogłoby w takiej sytuacji prowadzić do znacznego ograniczenia a nawet wyłączenia odpowiedzialności notariusza wobec stron czynności, co nie znajduje uzasadnienia w ustawie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 05.02. (...) sygn. akt III CJ 271/02)

Zgodnie z art. 415 k.c. kto z winy swojej wyrządził drugiemu szkodę zobowiązany jest do jej naprawienia. Przesłankami odpowiedzialności deliktowej są powstanie szkody, zdarzenie, z którym ustawa łączy obowiązek odszkodowawczy – czyli czyn niedozwolony oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy owym zdarzeniem a szkodą.

Doktryna definiuje szkodę jako uszczerbek majątkowy lub niemajątkowy w prawie chronionych dobrach, wyrażający się w różnicy pomiędzy stanem dóbr, jaki już istniał i jaki mógłby następnie wytworzyć się w normalnej sytuacji, a stanem, jaki powstał na skutek zdarzenia, z którym to zdarzeniem ustawodawca wiąże powstanie odpowiedzialności odszkodowawczej. Określenie to odpowiada teorii różnicy. Przy tym różnica aby mogła zostać zakwalifikowana jako szkoda, musi polegać na zmianie ujemnie ocenianej z punktu widzenia interesów poszkodowanego na podstawie kryteriów wprost określonych przez przepisy prawa.

Zgodnie z art. 6 k.c. i utrwalonym poglądem orzecznictwa i doktryny ciężar dowodu powyższych okoliczności obciąża tego, kto dochodzi zapłaty za szkodę wynikłą z czynu niedozwolonego (orzecz. SN z dn. 3.10.1969 r., II PR 313/69, (...)). W konsekwencji to powodowie winni byli wykazać szkodę rozumianą jako uszczerbek majątkowy i niemajątkowy oraz winę pozwanych, które uzasadniałyby przyznanie im kwoty objętej żądaniem pozwu. Przy czym zarówno artykuł 415 i 416 k.c. opiera zasadę odpowiedzialność na winie sprawcy szkody.

Sąd nie miał wątpliwości, iż doszło do bezprawności w zachowaniu pozwanej. Pozwana jako notariusz sporządziła akt notarialny, który był aktem nieważnym w świetle art. 210 § 1 ksh, zgodnie z którym w umowie między spółką a członkiem zarządu oraz w sporze z nim spółkę reprezentuje rada nadzorcza lub pełnomocnik powołany uchwałą zgromadzenia wspólników. Nie może być zatem żadnych wątpliwości, iż powód przy dokonaniu przedmiotowej czynności nie mógł jednocześnie występować jako storna czynności i reprezentować drugą stronę w postaci spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, której był członkiem zarządu, co skutkowało jej nieważnością.

Współcześnie przeważa stanowisko, że należy rozdzielić zakresy winy i bezprawności, a bezprawność ujmować jako przesłankę winy. Przyjmuje się, że pojęcie winy należy odnieść jedynie do opisanego podmiotowych cech zachowania się sprawcy szkody, jednak dopiero czyn bezprawny może być oceniany w kategoriach czynu zawinionego w rozumieniu art. 415 k.c. Bezprawność czynu oznacza jego sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Bezprawnym

zachowaniem się będzie więc takie, które stanowi obiektywne złamanie określonych reguł postępowania, czyli będzie sprzeczne z obowiązującym porządkiem prawnym. Przez „porządek prawny” rozumie się nakazy i zakazy wynikające z normy prawnej, ale również nakazy i zakazy wynikające z norm moralnych i obyczajowych, czyli zasad współżycia społecznego.

Zdaniem Sądu należy przyznać powodowi rację, że pozwanej można przypisać winę w postaci niedbalstwa, polegającego na nieznamości, czy niezastosowaniu przedmiotowego przepisu, którego interpretacja nie budzi wątpliwości, tak jak próbowała wskazywać pozwana notariusz. W ocenie Sądu treść tego przepisu jest jednoznaczna, również orzecznictwo nie jest podzielone w tym względzie. W związku z tym pozwana jako notariusz powinna odmówić dokonania takiej czynności. Jeżeli chodzi o wykazanie szkody i adekwatnego związku przyczynowo – skutkowego między powstaniem szkody a działaniem pozwanej wskazać należy, że na skutek działania pozwanej doszło do sytuacji w której stan ujawniony w księdze wieczystej był niezgodny z rzeczywistym stanem prawnym, co spowodowało konieczność podjęcia przez powoda, czy też przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S., w której funkcję członka zarządu pełnił powód stosownych czynności, celem doprowadzenia do takiej sytuacji, aby stan ujawniony w księdze wieczystej był rzeczywistym stanem prawnym. Wskazać należy, iż nie jest prawdą, jak wskazywała pozwana, że taka sytuacja mogłaby pozostać, ponieważ nikt tej okoliczności nie kwestionował, a Wydział Ksiąg Wieczystych dokonał wpisu w oparciu o kwestionowany akt notarialny. Analiza akt dołączonych do niniejszego postępowania, zarówno akt księgi wieczystej, jak i postępowań prowadzonych przez Sąd Okręgowy pomiędzy powodem a W. P. wskazuje, iż chociażby W. P. podnosił w różnych postępowaniach fakt, iż czynność ta jest nieważna, jak również taką okoliczność podnosił wielokrotnie w pismach, wnioskach kierowanych do Wydziału Ksiąg Wieczystych, wnioskując o wpisanie ostrzeżeń, jak również informował o przedmiotowym fakcie Bank, który udzielił (...) spółce (...). Z tego też względu nie budzi wątpliwości Sądu zasadność działań powoda, który zmierzał do tego aby stan ujawniony w księdze wieczystej był zgodny z rzeczywistym stanem prawnym.

Mając na uwadze całokształt okoliczności sprawy za niezasadny uznać zatem należy zarzut pozwanej naruszenia art.5 kc przez powoda. Powód wykazał bowiem zarówno szkodę, związek przyczynowy między szkodą a zachowaniem pozwanej. Istotą prawa cywilnego jest strzeżenie praw podmiotowych, a zatem wszelkie rozstrzygnięcia prowadzące do redukcji tych praw wymagają z jednej strony ostrożności, a z drugiej bardzo wnikliwego rozważenia wszystkich aspektów rozważanego przypadku. Wiąże się z nimi postulat, by orzeczenie opierało się na wszechstronnym uwzględnieniu okoliczności konkretnego przypadku. Zasady współżycia społecznego w rozumieniu art.5 kc są bowiem pojęciem, pozostającym w nierozłącznym związku z całokształtem okoliczności danej sprawy i w takim całościowym ujęciu wyznaczają podstawy, granice i kierunki jej rozstrzygnięcia w wyjątkowych sytuacjach, które przepis ten ma na względzie. Dlatego dla zastosowania art. 5 kc konieczna jest ocena całokształtu szczególnych okoliczności danego wypadku w ścisłym powiązaniu nadużycia prawa z konkretnym stanem faktycznym (por wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 1994r . II CRN 127/97).

Tym niemniej w ocenie Sądu powód nie wykazał wysokości szkody. Powód był zobowiązany do podjęcia działań, które pozwoliłyby na zminimalizowanie powstałej szkody, o której mowa w art. 361 kc. Zdaniem Sądu powód miał świadomość, iż wytoczenie powództwa o uzgodnienie treści księgi wieczystej nie jest jedynym sposobem na doprowadzenie do zgodności pomiędzy stanem ujawnionym w księdze wieczystej a rzeczywistym stanem prawnym. Słusznie bowiem podnosiła strona pozwana, iż nie było przeszkód do tego, aby doszło do dokonania kolejnej czynności pomiędzy powodem a spółką (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S., z tym że reprezentowaną nie przez powoda a przez pełnomocnika ustanowionego uchwałą wspólników. Przy czym wola podjęcia takiej czynności po stronie spółki istniała, bowiem z materiału dowodowego wynika, iż spółka w postępowaniu wywołanym przez powoda o uzgodnienie treści księgi wieczystej nie kwestionowała żądania pozwu, wyrokowi nadany został rygor natychmiastowej wykonalności, chociaż zapadły wyrok nie był wyrokiem zaocznym. A zatem powodem nadania rygoru natychmiastowej wykonalności było uznanie tego powództwa przez pozwaną spółkę (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S.. Poza tym wskazać należy, iż w momencie wytoczenia powództwa o uzgodnienie treści księgi wieczystej powód dysponował przytłaczającą większością udziałów w przedmiotowej spółce. A zatem nie stanowiło problemu aby na zgromadzeniu wspólników została podjęta uchwała o dokonaniu określonej czynności prawnej i o

powołaniu pełnomocnika, który reprezentowałby spółkę przy takiej czynności. W przypadku jej dokonania koszt z tym związany nie byłby równoważny z kosztem opłaty od pozwu o uzgodnienie treści księgi wieczystej. Akt notarialny sporządzony przez pozwaną notariusz łączył się z kosztami w wysokości 7.412,55 zł i w ocenie Sądu tylko i wyłącznie ta kwota może stanowić szkodę poniesioną przez powoda. Nie jest bowiem prawdą, na co wskazywał powód, że dokonanie kolejnej czynności, kolejnego aktu notarialnego sprowadzało się do takiego samego kosztu, ponieważ należałoby liczyć koszty z obu aktów notarialnych. Wskazać należy, iż treści aktu notarialnego z dnia 08.04.2011 r. wynika, że koszt tego aktu został poniesiony przez spółkę (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S.. Z tego względu w przypadku dokonania przeniesienia własności nieruchomości w drodze czynności prawnej koszt ten zamknąłby się w kwocie 7.411,55 zł a nie 15.000 zł.

Z tych względów Sąd na mocy przywołanych przepisów orzekł jak w punkcie I wyroku zasądając od pozwanej na rzecz powoda kwotę 7.411,55zł. Równocześnie Sąd nie uwzględnił żądania zasądzenia odsetek ustawowych od dnia 7.07.2015 r. o dnia zapłaty, mając na uwadze, że dopiero w dniu 28.04.2016 r. powód uiszczył opłatę od pozwu w sprawie o uzgodnienie treści księgi wieczystej. A zatem dopiero z tym momentem poniósł szkodę. Z tego względu Sąd, na podstawie art. 481 §1 i 2 k.c. zasądził na rzecz powoda odsetki za opóźnienie od dnia 28.04.2016 r. do dnia zapłaty, równocześnie w punkcie II wyroku oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

O kosztach Sąd orzekł na mocy art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c., art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c. § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461), jak w pkt III zgodnie z odpowiedzialnością za wynik procesu, obciążając kosztami procesu powoda w 49%, a pozwaną w 51 %. Powód poniósł koszty w wysokości 3.167zł, w tym 750 zł tytułem opłaty od pozwu, 2.400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego dla pełnomocnika procesowego powoda w wysokości jednokrotnej stawki minimalnej, które Sąd ustalił na mocy § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2013 roku, poz. 461), powiększone o opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Pozwana poniosła koszt w wysokości 2.417 zł, w tym 2.400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego dla pełnomocnika procesowego powoda w wysokości jednokrotnej stawki minimalnej, które Sąd ustalił na mocy § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2013 roku, poz. 461), powiększone o opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Mając na uwadze procentowy udział każdej ze stron w kosztach procesu: pozwanej w stosunku w 51 % (2.417 zł x 51 %= 1.232,67 zł), powoda w wysokości 51 % (3.167 zł x 49 % = 1.551,83 zł), po wzajemnej kompensacji kosztów procesu ww. stron (1.551,83 zł – 1. 232,67 zł), Sąd w pkt 3 wyroku zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 319,16 zł tytułem kosztów procesu.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)